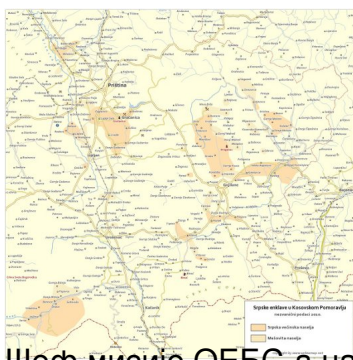

Међународни дан људских права обележен је у целом свету, а различитим манифестацијама и у Србији. Министар за људска и мањинска права, државну управу и локалну самоуправу Милан Марковић рекао је да је поштовање људских права у Србији на задовољавајућем нивоу; неке невладине организације су делиле награде; било је и коктела. Да поменем да се министар за Косово и Метохију није ни огласио. Нико од српских званичника није поменуо кршење људских права нас – "јужних" и "северних" Срба из јужне српске покрајине. О кршењу људских права Срба на Косову и Метохији проговорио је једино колегијум Дома здравља у Грачаници, у чијем се саопштењу, између осталог, каже да су људска права у покрајини мртво слово на папиру.

То саопштење су сви медији пренели и тако се сакрили иза тих неколико реченица написаних у Грачаници. У етар је отишло да се људска права на Косову и Метохији крше али телевизије нису добиле то саопштење ни од Владе ни од неког министра. Оно је дошло од колегијума једне здравствене установе. Оградиле су се, како медији тако и власт. Да ли је тиме прекршено право косовско-метохијских Срба да се о њиховом животу каже истина? Изгледа да је залудно питати надлежне у овој нашој Србији. Залудно! Стара прича – нова тема, још једна у низу где српска влада "прескаче" косовско-метохијске Србе.

Шеф мисије ОЕБС-а на Косову и Метохији Вернер Алмхофер у свом саопштењу, између осталог, каже: "Постоје десетине хиљада лица, из свих заједница, која се још увек нису вратила кућама, настављено је илегално заузимање и понављано пљачкање њихове имовине. Крађе и вандализам над објектима културног и верског наслеђа се настављају и тиме доприносе нетолеранцији и неразумевању између различитих заједница." Да појасним: Албанци су се у своје домове вратили за неколико дана, око 800 хиљада њих. Срби се ни после 12 година нису вратили у своје куће и на своја имања, а четири пута их је мање. Једна те иста кућа се пљачка све док се и блокови са ње не однесу, а у 99 одсто оваквих случајева кућа је у власништву Србина. Просто морам да наведем још један пример: кућа породице Ковачевић из Приштине налази се у близини цркве Светог

Николе, у самом центру старог дела града. Кућа има 350 квадратних метара и узурпирао ју је Шаип Јашари из села Горње Дубнице у општини Подујево. Да би се из ње иселио тражи 50 хиљада евра. Све могуће папире који доказују власништво Ковачевићи имају; све могуће процедуре које су неопходне од 1999. године на Косову и Метохији су обављене; и свака одлука је донета у корист породице Ковачевић. Али, они у своју кућу не могу. Када би Ковачевићи полицији најавили свој одлазак до куће, јер не смеју без полицијске пратње у тај део града из безбедносних разлога, Јашари никада није био у кући. Полиција каже "нема никог", и ту се све завршава. То се десило толико пута да су Ковачевићи посумњали да је Јашари у вези са полицијом и одлучили, на сопствени ризик, да истог дана када их полиција врати до Чаглавице где су живели, сами оду до своје куће. Наравно да су Јашарија затекли у њој. Он се вратио и био веома непријатељски расположен.

Та иста полиција је дошла да интервенише на позив комшија, које су чуле свађу Срба и Албанца. Полиција је наравно Ковачевиће питала шта ту траже ненајављени? Шаип Јашари је остао у кући а Ковачевићи су под пратњом изведени из Приштине. Да ли то полиција, која је основана у мандату УНМИК-а и под чијим надзором је радила када се ово дешавало, сарађује са узурпатором? Ово је општепознат случај на Косову и Метохији, али се не решава. Најтужније од свега је то што је Стаменко Ковачевић, власник куће, умро пре непуних месец дана, а три дана после њега и његов 57-годишњи син Јанко. Они су 12 година водили битку за повратак своје куће и нису успели! Где су њихова права? Колико је само оваквих случајева?! Може ли господин из ОЕБС-а да наведе неки обрнути пример? Може ли да наведе име упаљене, опљачкане или порушене цамије у последњих 12 година? Јер, ти "верски објекти", које он помиње у свом саопштењу, у 99,9 одсто случајева су српске цркве и манастири. Све је рекао увијено па ко је разумео – разумео је, али не можете да докажете да се ради само о Србима. Тако се и он, у име институције коју води, оградио. На хиљаде убијених Срба, на десетине хиљаде протераних српских фамилија пред очима светских миротвораца, на стотине заташканих злочина над Србима... Да ли је тиме прекршено право косовско-метохијских Срба да се о њиховом животу каже истина залудно је питати и међународну заједницу. Залудно! Познато је да они функционишу по принципу "јесте, али и не мора да значи". Сетите се како је за неколико месеци та иста организација, са Вилијамом Вокером на челу, начинила извештај о кршењу људских права на Косову и Метохији уочи бомбардовања. Све је било скоцкано баш онако како је требало да изгледа да би кренула НАТО агресија. То је политика двоструких стандарда! А шта је с људским правима?

Да завршим речима Бан Кимуна, човека који је на челу Уједињених нација, институције која треба да штити људска права. Он каже, а пренео је РТС, "уколико не тражимо да људска права буду поштована и уколико не бранимо наше право и право других да их користе, онда су она само реч на документу старом више деценија". Срби са Косова и Метохије су већ деценијама само реч на том "старом документу" и, како ствари тренутно

Људска права, српска власт и "међународна заједница"

Пише: Јања Гаћеша

среда, 28 децембар 2011 07:44

стоје, почев од сопствене државе Србије па до свих међународних институција, биће на том документу још дуго, тражећи људска права. Као да је то ствар коју је неко изгубио, па је на нама да је нађемо. Све док теорија садржана у Универзалној декларацији о људским правима не почне да се практично примењује на све подједнако, нама обесправљеним остаје пуно право да мислимо да је оно што се тренутно дешава како на Косову и Метохији тако и у целом свету, а односи се на заштиту људских права, глума. Глума за Оскара!